

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/3/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117200863
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8117200863.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a sudcov JUDr. Moniky Juskovej a JUDr. Karola Krochtu v spore žalobcu: Sberbank Slovensko, a. s., so sídlom Vysoká 9, 810 00 Bratislava, IČO: 17 321 123, právne zastúpený MCGA legal, s.r.o., so sídlom Partizánska 2, 811 03 Bratislava proti žalovanému: C. J., W.. X.X.XXXX, F. T. XXXX/XXX, XXX XX T., o zaplatenie 2.039,97 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 16CsP/11/2017-102 zo dňa 26.10.2017 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok okrem výroku o čiastočnom zastavení konania a v rozsahu zrušenia vracia vec na ďalšie konanie a rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol:

„I. Súd zastavuje konanie v časti istiny v sume 170 Eur a v časti úrokov vo výške 599,05 Eur.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 988,51 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne z tejto sumy od 14.4.2017 do zaplatenia, všetko v mesačných splátkach po 100 Eur, vždy k 20. dňu v mesiaci počnúc mesiacom po právoplatnosti tohto rozsudku pod následkom straty výhody splátok.

III. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

IV. Žalobca nemá právo na náhradu trov konania a žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.“
Rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), d), § 9 ods. 1, § 9 ods. 2 písm. j) a c), § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, § 3 nariadenia vlády SR š. 87/1995 Z.z..

V odôvodnení uviedol, že žalobca sa žalobou zo dňa 4.1.2017 domáhal zaplatenia istiny vo výške 1.440,92 eur, zmluvného kapitalizovaného úroku vo výške 599,05 eur, žiadal priznať aj úrok z omeškania z nezaplatenej istiny vo výške 5 % ročne od 2.12.2016 do zaplatenia a taktiež náhradu trov konania.

Dňa 9.12.2013 bola uzavretá písomná zmluva o spotrebnom úvere č. 661219 medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom. Žalovanému bol poskytnutý úver 1.500 eur s úrokovou sadzbou 10,90 % ročne. Žalovaný sa zaviazal úver uhradiť 60 mesačnými splátkami po 32,54 Eur, pričom splatnosť prvej splátky bola stanovená na 5.1.2014 a poslednej na 5.12.2018. Celkove mal žalovaný zaplatiť žalobcovi 1.967,40 Eur. V zmluve je uvedená aj RPMN 11,95 % a jeho priemerná hodnota 21,09 %.

Listom zo dňa 8.8.2014 žalobca úver predčasne zosplatnil a vyzval žalovaného na úhradu jeho dlhu vyčísleného na sumu 1.504,77 Eur s príslušenstvom najneskôr do 31.12.2015.

Výzvou zo dňa 5.12.2016 žalobca vyzýval žalovaného, aby v lehote 15 dní od doručenia tejto výzvy zaplatil 1.888,93 eur.

Písomným podaním zo dňa 14.7.2017 vzal žalobca žalobu späť v časti týkajúcej sa istiny v sume 170 Eur a v časti úrokov vo výške 599,05 Eur a žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na úhradu 1.270,92 eur s príslušenstvom a v prevyšujúcej časti konanie zastavil.

Z vyššie uvedeného písomného podania žalobcu vyplynulo, že žalovaný celkovo spolu zaplatil žalobcovi 511,49 eur.

Za jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa je údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej len „RPMN“), pretože uvedený údaj zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti, či nevýhodnosti úveru. Zákonodarca v záujme poskytnutia ochrany slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľskom právnom vzťahu, teda spotrebiteľovi, stanovil prísne obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré sprísnil aj tým, že pri údají o RPMN sa podľa vyššie citovanej právnej úpravy musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet. Je pritom nepochybné, že v zmluve spomínaný údaj chýba, napriek tomu, že je uvedená hodnota RPMN, čo však v zmysle citovaného zákonného ustanovenia nepostačuje. Súd preto musel dospieť k záveru, že v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba povinný údaj v zmysle § 9 ods. 2 písm. j/ spočívajúci v uvedení všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN.

V dôsledku chýbajúcej vyššie citovanej obligatórnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere (okrem toho v zmluve chýbal aj údaj podľa § 9 ods. 2 písm. c) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch), je teda potrebné poskytnúť úver s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. považovať za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný by preto mal žalobcovi vrátiť len sumu poskytnutého úveru, t. j. 1.500 Eur a keďže doposiaľ uhradil sumu sumu 511,49 Eur, čo nepoprel ani samotný žalobca, súd preto zaviazal žalovaného k zaplateniu sumy 988,51 eur (1.500 eur - 511,49 eur) a žalobu v prevyšujúcej časti ako nedôvodnú zamietol.

Zároveň súd prvej inštancie vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby žalobcom v časti istiny v sume 170 Eur a v časti úrokov vo výške 599,05 Eur, konanie postupom podľa § 145 ods. 2 CSP zastavil tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti I. tohto rozsudku.

Súd prvej inštancie v danom prípade zohľadnil aj žiadosť žalovaného, ktorý má síce stály príjem, avšak žiadal o mesačné splátky po 100 eur (pôvodná splátka bola vo výške 32,54 eur), s čím súhlasil aj právny zástupca žalobcu, preto mu v zmysle § 232 ods. 4 CSP povolil mesačné splátky tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti II. tohto rozsudku.

O trovách konania rozhodol podľa § 255 CSP.

2. Proti rozsudku, s výnimkou výroku o čiastočnom zastavení konania podal v zákonom stanovenej lehote Prima banka Slovensko, a.s., Žilina ako právny nástupca pôvodného žalobcu. Namietal, že súd prvej inštancie len stroho odkázal na ust. § 9 ods. 2 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch, no nešpecifikoval žiadne skutočnosti odkazujúce na predmetnú úverovú zmluvu. Odôvodnenie rozsudku je rozporuplné, keď súd najprv konštatuje, že v zmluve údaj o RPMN chýba, napriek tomu, že je uvedená hodnota RPMN, čo však v zmysle zákonnej úpravy nepostačuje, aby následne súd uviedol, že v zmluve chýba povinný údaj v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) spočívajúci v neuvedení všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN. Súd neuviedol, ktoré predpoklady by mali byť v zmluve uvedené. Údaj v zmysle § 9 ods. 2 písm. c) zákona o spotrebiteľských úveroch je jasne uvedený v čl. 9 ods. 3 zmluvy. Zmluva obsahuje všetky predpoklady, údaje potrebné pre výpočet RPMN. Odôvodnenie rozsudku je nedostatočné. Z uvedených dôvodov navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a žalovaného zaviazat' na plnenie v zmysle odvolacieho petitu, alternatívne rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

3. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

4. Krajský súd v Prešove ako odvolací súd príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) preskúmal rozsudok v napadnutom rozsahu spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v súlade s § 379 a § 380 CSP v spojení s § 470 ods. 1 a 2 CSP, bez nariadenia pojednávania, pričom dospel k záveru, že rozsudok je potrebné v napadnutom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

Podľa § 61 CSP procesnú subjektivitu má ten, kto má spôsobilosť na práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.

Podľa § 18 ods. 1 Občianskeho zákonníka spôsobilosť mať práva a povinnosti majú aj právnické osoby. Podľa § 19a ods. 2 Občianskeho zákonníka právnické osoby, ktoré sa zapisujú do obchodného alebo do iného zákonom určeného registra, môžu nadobúdať práva a povinnosti odo dňa účinnosti zápisu do tohto registra, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak.

Podľa § 20a ods. 2 Občianskeho zákonníka právnická osoba zapísaná v obchodnom registri alebo v inom zákonom určenom registri zaniká dňom výmazu z tohto registra, pokiaľ osobitné zákony neustanovujú inak.

Podľa § 161 ods. 1 CSP, ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

Ustanovenie § 161 CSP ukladá súdu povinnosť v každom štádiu konania prihliadnúť na to, či sú splnené zákonom stanovené podmienky (procesné podmienky konania), aby súdne konanie mohlo prebehnúť a súd mohol meritorne rozhodnúť. Medzi základné procesné podmienky, ktorých splnenie má súd povinnosť si všímať aj bez návrhu po celý čas konania, patrí procesná subjektivita. Procesná subjektivita právnických osôb, ktoré sa zapisujú do obchodného registra vzniká ich zápisom do tohto registra a zaniká ich výmazom z registra.

Podľa § 64 CSP, ak strana zanikne počas konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončilo, súd rozhodne, že v konaní pokračuje s jej právnym nástupcom. Ak právneho nástupcu niet, súd konanie zastaví.

Spoločnosť Sberbank Slovensko a.s. vystupujúca doposiaľ v predmetnom konaní ako žalobca je akciovou spoločnosťou, ktorá sa v zmysle § 62 Obchodného zákonníka zapisuje do obchodného registra. Obsahom spisu (č.l. 101) je list spoločnosti Sberbank Slovensko, a.s., podľa ktorého sa spoločnosť Sberbank Slovensko a.s. zrušuje bez likvidácie zlúčením so spoločnosťou Prima banka Slovensko a.s.. Právnym nástupcom spoločnosti Sberbank Slovensko a.s. sa tak stane spoločnosť Prima banka Slovensko a.s. s účinnosťou k 01.08.2017.

Odvolačný súd lustráciou v obchodnom registri zistil, že spoločnosť Sberbank Slovensko a.s. bola z obchodného registra vymazaná dňom 01.08.2015. Právnym nástupcom spoločnosti je Prima banka Slovensko a.s..

Uvedenú skutočnosť však súd prvej inštancie nezohľadnil, vo veci konal a napokon aj rozhodol za stavu, že obchodná spoločnosť vystupujúca v pozícii žalobcu nemala procesnú subjektivitu, čím zaťažil napadnuté rozhodnutie vadou, pre ktorú odvolačný súd nemohol pristúpiť k vecnému prejednaní podaného odvolania a ktorá zakladá dôvod pre zrušenie napadnutého rozhodnutia.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolačný súd rozsudok v napadnutom rozsahu zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie (§ 389 ods. 1 písm. a) CSP).

V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvej inštancie s poukazom na dôsledky zániku spoločnosti Sberbank Slovensko a.s. zvoliť zodpovedajúci procesný postup v intenciách ust. § 64 CSP. Pokiaľ súd prvej inštancie bude v konaní pokračovať s právnym nástupcom pôvodného žalobcu, vec v rozsahu zodpovedajúcemu zrušeniu rozsudku opätovne meritorne prejedná s tým, že v novom rozhodnutí sa vyrovná aj s odvolacími námietkami.

5. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolačný súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.